

אחרי הפעולות נמשכים הלבבות

לפי הלבוש כך היא המחשבה. מי שחושב בצניעות, לובש בצניעות, ומי שחושב בפריצות, לובש בפריצות, וכך בגאווה וכדומה, כפי שחושב, כך מלביש עצמו.

ומנגד, **הלבוש משפיע על המחשבה.** לבוש הפריצות משפיע לחשוב בפריצות, ולבוש הצניעות משפיע לחשוב בצניעות, וכן בשאר המידות. (האדמו"ר מזוטשקא / הצניעות והישועה)

פעולות חיצוניות הן אמצעי יעיל להשפיע בו על מידות הנפש ולעצבן. עובדה היא כי פלונית שרגילה הייתה ללבוש בגדים מפוארים מדי, וקיבלה על עצמה ללבוש בגדים צנועים יותר, מיד חשה כי **גם בליבה פנימה חל שינוי.** הוי אומר: בגד פשוט, שהוא חיצוני כל כך לכאורה, השפיע במישרין גם על נפשה, ובבגדים כאלו אינה מסוגלת עוד להתרבה ולהתנשא כאשר עשתה במחלצותיה הגנדרניות.

תעיד כל מי שהתנסתה בכך, כי שימוש במילים המוניות בשפה החיצונית המדוברת גורם גסות רוח וקלות דעת גם פנימה עמוק בליבנו, ולעומת זאת דיבור שקט, נקי ועדין עם הסובבים אותנו מחוץ משרה ניקיון הדעת גם בתוכנו.

(הרב שצ'רנסקי / מידות ומעשים)

הבגד מכבד את האדם

בגדים המשווים הופעה זולה ורחובית המורידה את מכובדות הלבשת, אינם ראויים ללבישה על ידי בת ישראל, גם אם הם עונים על כל דרישות ההלכה.

וכך כותב ה"מסילת ישרים": **"ללבוש בגדים צנועים, דהיינו מכובדים, אך לא מפוארים"**. מדבריו נלמד כי לבישת בגדים מרושלים ובלתי מכובדים הינה חוסר צניעות.

שורש תכונת הצניעות היא מודעות לנוכחותו התמידית של הקב"ה ולחובת האדם לכבדו. לבישת ביגוד מרושל מנוגדת להכרה, שהאדם, בכל מקום שהוא, עומד לפני הקב"ה, ומזלזלת בהכרה שהאדם נברא בצלם אלוהים, וככזה עליו לנהוג בצורה מכובדת.

(הרב זנדר / משנת הצניעות, עמ' 43)

יש תופעה הרווחת באומות העולם שחדרה אף לתוך עם ישראל, כפי שהם קוראים לזה בלשונם: "היפסיס". מתלבשים במכוון בבגדים מרופטים ובלויים והולכים בצורה רשלנית ביותר, ולמרבה הפלא הרחוב מוצא בזה טעם.

הסוד בדבר הוא, שכיוון שעל ידי צורת הלבוש וההליכה הזו הם מרגישים שמשתחררים מכבלי מוסכמות החברה, ואדרבה בהופעתם המרושלת והמרופטת הם לועגים ובזים על החברה, וכשאינם תלויים במוסכמות, הם מרגישים עצמם מאושרים.

האמת היא, שכל רצונם הוא להשתחרר מכבלי החוקים המגבילים כדי לחיות חיי הפקרות והוללות, ולעשות ככל אשר יעלה על רוחם.

(הרב פרידלנדר / שפתי חיים: מידות ועבודת ד', עמ' 151)

בגדים של בנות מלכים

"הדר בני אדם - כסותם". (דרך ארץ זוטא פ"א)

הבגד מכבד את האדם, משום שהוא משמש כסות לעורו. אולם גם לאופיו של הבגד השפעה רבה על מעמדו של האדם.

אין מכבודו של מלך ללבוש בגדי עניים ולהתהלך ברחוב כאחד הריקים. בגדי מלכותו המרובים, כמו נימוסי המלכות וגינוניה - הם מקור כבודו, ועל כן גם מקור גאוותו, עושרו ושמחתו.

בנות ישראל, בנות מלך - מלכו של עולם, אין מכבודן ללבוש בגדי עניים, בגדים הנגררים אחר הנהגת הגויים. הלבוש השקט והמאופק, וגינוני הצניעות שנוהגות בהם, הם מקור כבודן, ועל כן הם גם מקור אושרן והצלחתן.

(הרב זנדר / משנת הצניעות, עמ' 36)

לשמור על המעמד

הנהגת אהרון הכהן בבגדי מלכות הייתה על מנת להורות, שלעיתים על ידי הבגדים החיצוניים, האדם זוכה **לשמירה על אישיותו הפנימית**, מכיוון שמראהו החיצוני מחייב אותו לשמור על הנהגות המתאימות למעמדו.

זו הסיבה לכך שאנו נדרשים ללבוש בגדים המיוחדים לבני תורה ולעובדי ד', ומבדילים אותו מן הסביבה: **בגדים אלו הם גדר ושמירה מעולה שלא להתערב בתוך ההנהגה ההמונית.**

(הרב פריימן / שערי דרך בראשית-שמות, עמ' תס)

הרב שלמה חיים קנירק שליט"א סיפר על בחור שלמד בישיבה נודעת. הוא היה מתמיד עצום שניצל כל רגע מזמנו ללימוד תורה, אך מנהג משונה היה לו, הוא התלבש בלבוש המאפיין נהג משאית פשוט, ולא הקפיד ללבוש בגדים המאפיינים בחור ישיבה.

"זה לא בשבילי", הוא טען, "מדוע צריכים להתמקד בדברים החיצוניים האלו? העיקר שאני לומד תורה!" כעבור שנים רבות, פגש הרב קנירק את אותו בחור, ושאלו: "מה מעשיך היום?" - "אני נהג משאית!" הייתה התשובה. "זה מה שקורה!" קרא הרב קנירק, "אם תתלבש כמו נהג משאית, בסוף תהיה נהג משאית!"

ואם תתלבשי כמו בת ישראל, בת מלך אמיתית, זה מה שתהיי תמיד: בת מלך!

(חוברת פעילויות למדריכות "עטרת", עמ' 90)